

Om fjärilar som flyger i barnets tjänst

Recenserad bok: När en trollkarl dör
Författare: Anna Åhman
Förlag: Trolltrumman (162 sidor), 2015

Boken är mycket speciell. Det är en skönlitterär bok, skrivet med en vackert och ömsint språk, i det närmaste poetisk, i synnerhet när den relaterar till den lilla flickan som förvandlas till en fjäril för att skydda sig och hennes upplevelser.

Anna Åhman berättar om oerhörda övergrepp på ett ömsint sätt som gör det lätt att ta in det som händer. Flickans upplevelser av faderns alkoholism och övergrepp och moderns förmåga att inte se, inte vilja se, införlivas i flickans själ. Djup sorgliga händelser berättas med försiktiga ord som når läsaren på ett djupare sätt än mera nakna beskrivningar av dessa händelser skulle göra. Vi får en klar bild av den psykiska livslång plåga som flickas uppväxt orsakar.

Och mitt i det, får läsaren också grundläggande information om vilka sår dessa övergrepp orsakar i flickans själ och vad som pågår inom flickan, samt på vilket sätt omgivningen och även vården reagerar (eller inte reagerar). Även här meddelar författaren den tendensen att inte se, inte vilja se, vad som finns i enskilda personer och institutioner.

Vi får klara indikationer på hur omgivningen borde ha agerat istället för att inte ge flickan det stöd som hon är i behov av. Vi får en bild av

vad vård, skola, social tjänsten borde ha gett henne. Det är inte någon uttalad kritik. Som det mesta i boken för läsaren tänka själv, dra sina slutsatser. Det är en bok som inte skriver läsaren på näsan.

Vi får också en inblick i vad andra vuxna kan betyda och vad som är viktigt att de skall ge. Andra vuxna kan spela avgörande roller, ibland medvetet ibland endast genom sin förmåga att ge flickan den närhet som hon behöver utan ”vargtänderna” skall komma fram.

Vi får också en bild av vad en fungerande terapi kan betyda. I grunden är –teoretisk sett– ett enkel och simpel grepp: flickan måste bli synlig, vi får se henne och lyssna på henne och hennes dolda signaler. Ingen nytt på det sätt, men sättet att berätta och utveckla flickans historia visar också att det inte är alls lätt att genomföra detta i sig enkla recept. För att konsten är att upptäcka HUR man skall lyckas göra flickan synlig på ett sätt som hon själv kan känna igen.

Vi får också en inblick av att dessa traumatiska upplevelser lämnar djupa spår i själen, som inte kommer att försvinna men som vi kan lära oss att hantera. Vi kan se och fundera hur viktig är att införliva i terapeutisk sammanhang kunskap om PTSD¹.

Sammanfattningsvis kan jag säga att boken lyfter fram barnet. Och att det finns fem nycklar för att läsa in boken:

Berättelse om barnet och dess upplevelser

Berättelse om fadern och moderns svek

Berättelse om avsaknad av stöd för att bryta det destruktiva livet som barnet lever i.

Berättelse om det psykiska livslånga lidandet.

Berättelse om hur hjälp kan fås och vad som behövs för det.

Utan tvekan, en vackert, sorglig och viktig bok att läsa!

Néstor Verdinelli

Socionom

nestor.verdinelli@spray.se